32003D0828

2003 11 27 *EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS* L 311/41

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2003 m. lapkričio 25 d.

dėl apsaugos ir priežiūros zonų, susijusių su mėlynojo liežuvio liga

(pranešta dokumentu Nr. C(2003) 4335)

(tekstas svarbus EEE)

(2003/828/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyvą 2000/75/EB, nustatančią mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus ([1]), ypač į jos 8 straipsnio 2 dalies d punktą, 8 straipsnio 3 dalį, 9 straipsnio 1 dalies c punktą,

kadangi:

(1) 2003 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimas 2003/218/EB dėl apsaugos nuo mėlynojo liežuvio ligos ir jos priežiūros zonų ir dėl taisyklių, taikomų gyvūnų judėjimui į šias zonas ir iš jų, panaikinantis Sprendimą 2001/783/EB ([2]), su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2003/535/EB ([3]), buvo patvirtintas atsižvelgiant į 2003 m. pirmaisiais mėnesiais vyravusią padėtį dėl mėlynojo liežuvio ligos. Tame sprendime apibrėžtos apsaugos ir priežiūros zonos, atitinkančios savitą epidemiologinę padėtį, ir nustatyti reikalavimai dėl gyvūnų judėjimo į ir iš tų zonų draudimo išimčių taikymo.

(2) Atsižvelgiant į padėties plėtotę ir, visų pirma, į naujo serotipo išskyrimą Sardinijoje ir Korsikoje (4 serotipas) ir 2 serotipo naują proveržį Balearų salose, reikėtų persvarstyti bendrąsias geografines sritis, kuriose reikia įsteigti apsaugos ir priežiūros zonas.

(3) Remiantis išskirtais serotipais, turėtų būti skiriamos penkios bendrosios „ribojimų taikymo zonos“: Balearų salos ir šiaurės kontinentinė Italija (tik 2 serotipas), Sardinija ir Korsika (2 ir 4 serotipai), pietinė kontinentinė Italija (2 bei 9 serotipai ir mažiau svarbūs 4 bei 16 serotipai) ir dvi zonos Graikijoje, kur ankstesniais metais skirtingose vietose buvo išskirti skirtingi serotipai.

(4) Pagal Graikijos pateiktą reikalavimą, tikslinga nustatyti skirtumą tarp tos valstybės narės teritorijos kontinentinės dalies, kurioje gali būti taikomos išvežimo draudimo išimtys prekybai Bendrijos viduje, ir likusios teritorijos, kurioje tokios taikymo išimtys turėtų apsiriboti tik judėjimu šalies viduje.

(5) Atsižvelgiant į Direktyvoje 2000/75/EB nustatytą vakcinacijos draudimą priežiūros zonose ir epidemiologinės padėties sausumoje plėtotę, dėl ribų tarp apsaugos ir priežiūros zonų nustatymo tiktų palikti spręsti atitinkamų valstybių narių kompetentingai institucijai.

(6) Taikyti išvežimo draudimo išimtis gyvūnų judėjimui iš apsaugos ir priežiūros zonų turėtų būti leista taikant rizikos analizės metodiką, atsižvelgiant į duomenis, surinktus vykdant viruso aktyvumo kilmės vietoje, gyvūnų paskirties vietos ir jų vakcinacijos statuso priežiūros programą.

(7) Tikslinga numatyti reikalavimus, pagal kuriuos gyvūnai turėtų būti vežami per apsaugos ir priežiūros zonas tranzitu.

(8) Bendrijos teisės aktų aiškumo sumetimais tikslinga panaikinti Sprendimą 2003/218/EB ir pakeisti jį šiuo sprendimu.

(9) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Objektas

Šio sprendimo tikslas – nustatyti bendrąsias geografines sritis, kuriose valstybės narės nustato apsaugos ir priežiūros zonas („ribojimų taikymo zonos“), kaip numatyta Direktyvos 2000/75/EB 8 straipsnio 1 dalyje.

Jo tikslas taip pat yra nustatyti reikalavimus dėl išimčių Direktyvos 2000/75/EB 9 straipsnio 1 dalies c punkte ir 10 straipsnio 1 dalyje nustatytam išvežimo draudimui (išvežimo draudimas), taikomam tam tikram gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų judėjimui iš šių zonų ir per šias zonas (tranzitas).

Šis sprendimas nereglamentuoja judėjimo ribojimų taikymo zonos viduje, kaip nustatyta 2 straipsnyje.

([1]) OL L 327, 2000 12 22, p. 74.
([2]) OL L 82, 2003 3 29, p. 35.
([3]) OL L 184, 2003 7 23, p. 40.

2 straipsnis

Ribojimų taikymo zonų nustatymas

1. Ribojimų taikymo zonos A, B, C, D ir E nustatomos kaip nurodyta I priede.

Išvežimo draudimo išimtys toms zonoms taikomos tik laikantis šiame sprendime nustatytų reikalavimų.

2. Graikijoje išvežimo draudimas taikomas tik judėjimui šalies viduje iš zonos E į zoną D, kaip nustatyta I priede.

3 straipsnis

Išvežimo draudimo išimtys, taikomos judėjimui šalies viduje

1. Iš I priede nustatytų ribojimų taikymo zonų išvežti gyvūnus, jų spermą, kiaušialąstes ir embrionus netaikant išvežimo draudimo leidžiama tik tuomet, jei gyvūnai, jų sperma, kiaušialąstės ir embrionai atitinka II priede nustatytus reikalavimus, Prancūzijos ir Italijos atveju – šio straipsnio 2 dalies reikalavimus, o Graikijos atveju – šio straipsnio 3 dalies reikalavimus.

2. Prancūzijos ir Italijos zonose, kuriose buvo atlikta vakcinacija pagal atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintą programą, kaip nurodyta I priede, kompetentinga institucija taip pat gali taikyti išvežimo draudimo išimtį išvežimui šalies viduje, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jei:

a) priežiūros programa atitinkamoje epidemiologinėje kilmės zonoje nustatyta, kad mėlynojo liežuvio virusas neplinta daugiau kaip 100 dienų iki išvežimo dienos, arba

b) užkrato pernešėjo priežiūros programa atitinkamoje epidemiologinėje paskirties zonoje nustatyta, kad suaugusių *Culicoides* vabzdžių aktyvumas baigėsi;

ir

c) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo serotipo (-ų), plintančio (-ių) atitinkamoje epidemiologinėje kilmės zonoje, daugiau kaip prieš 30 dienų ir mažiau kaip prieš metus iki išvežimo dienos.

3. Graikijoje kompetentinga institucija taip pat gali taikyti išvežimo draudimo išimtį išvežimui šalies viduje, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jei:

a) gyvūnams prieš 72 valandas iki išvežimo buvo atliktas serologinis tyrimas (BT ELISA arba AGID) ir gautas neigiamas rezultatas, ir

b) imant mėginį tyrimui, gyvūnai buvo purškiami vabzdžių repelentu, kurio poveikis daugiau negu keturios dienos.

4. Nustatoma kompetentingos institucijos kontroliuojama nukreipimo tvarka, užkertanti kelią bet kokiam gyvūnų, perkeliamų pagal šio straipsnio reikalavimus, tolesniam judėjimui į kitą valstybę narę.

4 straipsnis

Vidaus išvežimo draudimo išimtys, taikomos skerdimui

Kompetentinga institucija gali taikyti išvežimo draudimo išimtį gyvūnų išvežimui iš ribojimų taikymo zonos nedelsiant paskersti toje pačioje valstybėje narėje, jei:

a) atliekamas kiekvieno konkretaus atvejo rizikos įvertinimas dėl galimos sąveikos tarp gyvūnų ir užkrato pernešėjų vežimo į skerdyklą metu, atsižvelgiant į:

i) duomenis, gautus vykdant priežiūros programą dėl užkrato pernešėjo veiklos;

ii) nuotolį nuo ribojimų netaikymo zonos pradžios iki skerdyklos;

iii) entomologinius duomenis apie ii punkte nurodytą maršrutą;

iv) dienos, kuomet gyvūnai transportuojami, laikotarpio trukmę palyginus su užkrato pernešėjo aktyvumo trukme;

v) galimą insekticidų panaudojimą remiantis Tarybos direktyva 96/23/EB [1];

b) gyvūnai, kuriuos ketinama perkelti, vežimo dieną neturi jokių mėlynojo liežuvio ligos požymių;

c) gyvūnai vežami kompetentingos institucijos plombuojamose transporto priemonėse ir tiesiogiai į skerdyklą, kur nedelsiant paskerdžiami oficialiai prižiūrint;

d) už skerdyklą atsakingai kompetentingai institucijai pranešama apie ketinimą pasiųsti jai gyvūnus, ir ji praneša siunčiančiai kompetentingai institucijai apie jų pristatymą.

5 straipsnis

Išvežimo draudimo išimtys, taikomos iš ribojimų taikymo zonų išvežamiems parduoti Bendrijos viduje gyvūnams

1. Kompetentinga institucija gali taikyti išvežimo draudimo išimtį gyvūnų, jų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų išvežimui iš I priede nustatytų ribojimų taikymo zonų A, B, C ir D, jei:

a) gyvūnai, jų sperma, kiaušialąstės ir embrionai atitinka 3 straipsnio reikalavimus; ir

b) paskirties valstybė narė suteikia išankstinį patvirtinimą.

[1] OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

2. Kilmės valstybė narė, taikant šio straipsnio 1 dalyje numatytą išimtį, užtikrina, kad į atitinkamus sveikatos sertifikatus, nustatytus Tarybos direktyvose 64/432/EEB ([1]), 88/407/EEB ([2]), 89/556/EEB ([3]), 91/68/EEB ([4]) ir 92/65/EEB ([5]), būtų papildomai įrašytas toks tekstas:

„gyvūnai/sperma/kiaušialąstės/embrionai (*) atitinka Sprendimą 2003/828/EB.

(*) Tai, kas nereikalinga, išbraukti."

6 straipsnis

Gyvūnų tranzitas per ribojimų taikymo zoną

1. Gyvūnus iš ne I priede nustatytų ribojimų taikymo zonų Bendrijos sričių vežti tranzitu per tame priede nustatytą ribojimų taikymo zoną leidžiama, jei sulaipinimo vietoje arba, bet kuriuo atveju, prieš įvažiuojant į ribojimų taikymo zoną atliekamas gyvūnų ir transporto priemonių apdorojimas insekticidais.

Jei tranzito per ribojimų taikymo zoną metu numatomas poilsio laikotarpis stovėjimo vietoje, atliekamas apdorojimas insekticidais apsaugoti gyvūnus nuo užkrato pernešėjų antpuolio.

2. Prekybos Bendrijos viduje atveju, tranzitas leidžiamas tik tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms suteikus leidimą, o į atitinkamus sveikatos sertifikatus, nustatytus Tarybos direktyvose 64/432/EEB, 91/68/EEB ir 92/65/EEB, papildomai įrašomas toks tekstas:

„Apdorota insekticidais (produkto pavadinimas) (data) (laikas) pagal Sprendimą 2003/828/EB".

7 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Valstybės narės iš dalies pakeičia prekybai taikomas priemones, kad jos atitiktų šį sprendimą ir nedelsdamos atitinkamai viešai paskelbia patvirtintas priemones. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

8 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2003/218/EB panaikinamas. Nuorodos į panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

9 straipsnis

Taikymas

Šis sprendimas taikomas nuo 2003 m. gruodžio 17 d.

10 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2003 m. lapkričio 25 d.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

([1]) OL 121, 1964 7 29, p. 1977.
([2]) OL L 194, 1988 7 22, p. 10.
([3]) OL L 302, 1989 10 19, p. 1.
([4]) OL L 46, 1991 2 19, p. 19.
([5]) OL L 268, 1992 9 14, p. 54.

I PRIEDAS

(Ribojimų taikymo zonos: geografinės sritys, kuriose valstybės narės įsteigia apsaugos ir priežiūros zonas)

A zona (2 bei 9 serotipai ir mažiau paplitę 4 bei 16 serotipai)

Teritorijos, kuriose taikoma 3 straipsnio 2 dalis

Sicilija:	Ragusa, Enna
Molizė:	Isernia, Campobasso
Abrucis:	Chieti, visi municipalitetai, priklausantys vietiniam Avezzano-Sulmona sveikatos padaliniui.
Lacijas:	Frosinone, Latina
Kampanija:	visi municipalitetai, priklausantys vietiniam Caserta I sveikatos padaliniui

Teritorijos, kuriose netaikoma 3 straipsnio 2 dalis

Sicilija:	Agrigente, Catania, Caltanissetta, Palermo, Mesine, Siracusa ir Trapani
Kalabrija:	Catanzaro, Cosenza, Crotone, Reggio Calabria, Vibo Valentia
Bazilikata:	Matera, Potenza
Apulija:	Foggia, Bari, Lecce, Taranto, Brindisi
Kampanija:	Caserta, išskyrus visus municipalitetus, priklausančius vietiniams Caserta I, Benevento, Avellino, Napoli, Salerno sveikatos padaliniams
Abrucis:	L'Aquila, išskyrus visus municipalitetus, priklausančius vietiniam Avezzano-Sulmona sveikatos padaliniui

B zona (2 serotipas)

Teritorijos, kuriose taikoma 3 straipsnio 2 dalis

Italija:

Lacio:	Viterbo, Roma, Rieti
Toskana:	Massa Carrara, Pisa, Grosseto, Livorno
Umbrija:	Terni

Teritorijos, kuriose netaikoma 3 straipsnio 2 dalis

Ispanija:

Balearų salos

C zona (2 ir 4 serotipai)

Prancūzija:

Pietų Korsika, Aukštutinė Korsika

Italija:

Sardinija:	Cagliari, Nuoro, Sassari, Oristano

D zona

Visa Graikijos teritorija, išskyrus E zonoje išvardytus prefektoratus.

E zona

Dodecanese, Samos, Chios ir Lesbos prefektoratai.

II PRIEDAS

A. Gyvi gyvūnai turi būti:

1) apsaugoti nuo *Culicoides* vabzdžių puolimo ne vėliau kaip prieš 100 dienų iki vežimo; arba

2) apsaugoti nuo *Culicoides* vabzdžių puolimo ne mažiau kaip 28 dienas iki vežimo, o per tą laikotarpį jiems turi būti atliktas serologinis tyrimas, kaip antai: BT konkurencinė ELISA arba BT AGID tyrimas, siekiant aptikti BTV grupės antikūną; reikia du kartus gauti neigiamus rezultatus, tarpas tarp tyrimų turi būti ne mažesnis kaip septynios dienos; pirmą tyrimą reikia atlikti ne mažiau kaip po 21 dienos atvežus gyvūnus į karantino stotį; arba

3) apsaugoti nuo *Culicoides* puolimo ne mažiau kaip 14 dienų iki vežimo, o per tą laikotarpį jiems turi būti atliktas BTV išskyrimo tyrimas arba polimerazės grandinės reakcijos tyrimas; du kartus paėmus kraujo mėginius, gauti neigiami rezultatai; tarpas tarp tyrimų turi būti ne mažesnis kaip septynios dienos; pirmą tyrimą reikia atlikti ne mažiau kaip po septynių dienų atvežus gyvūnus į karantino stotį; ir

4) apsaugoti nuo *Culicoides* puolimo transportuojant į išsiuntimo vietą.

B. Sperma turi būti paimta iš donorų:

1) kurie apsaugoti nuo *Culicoides* vabzdžių puolimo ne vėliau kaip prieš 100 dienų iki spermos ėmimo pradžios ir paties ėmimo proceso; arba

2) kuriems buvo atliktas serologinis tyrimas, kaip antai: BT konkurencinė ELISA arba BT AGID tyrimas, siekiant aptikti BTV grupės antikūną, ne rečiau kaip kas 60 dienų per ėmimo laikotarpį ir 28–60 dienų po paskutinio ėmimo šiai siuntai; arba

3) kuriems buvo atliktas viruso išskyrimo tyrimas arba polimerazės grandinės reakcijos (PCR) tyrimas su kraujo mėginiais, paimtais spermos ėmimo pradžioje ir pabaigoje ir ne mažiau kaip kas septynias dienas (viruso išskyrimo tyrimui) arba ne mažiau kaip kas 28 dienas (PCR tyrimui) imant spermą šiai siuntai, ir buvo gauti neigiami rezultatai.

C. Kiaušialąstės ir embrionai turi būti paimti iš donorų:

1) kurie apsaugoti nuo *Culicoides* vabzdžių puolimo ne vėliau kaip prieš 100 dienų iki kiaušialąsčių (embrionų) ėmimo pradžios ir paties ėmimo proceso; arba

2) kuriems buvo atliktas serologinis tyrimas, kaip antai: BT konkurencinė ELISA arba BT AGID tyrimas, siekiant aptikti BTV grupės antikūną po 28–60 dienų nuo paėmimo, ir gauti neigiami rezultatai; arba

3) kuriems buvo atliktas BTV išskyrimo tyrimas arba polimerazės grandinės reakcijos tyrimas su kraujo mėginiais, paimtais paėmimo dieną, ir gauti neigiami rezultatai.